Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ(pierwsza izba)

z dnia 15 czerwca 2010 r.*

Konkurs otwarty EPSO/AD/77/06 — Niedopuszczenie do egzaminów pisemnych w konkursie wskutek wyniku uzyskanego na testach wstępnych — Uprawnienia EPSO

W sprawie F-35/08

mającej za przedmiot skargę wniesioną na podstawie art. 236 WE i art. 152 EWEA,

Dimitrios Pachtitis, kandydat w konkursie otwartym EPSO/AD/77/06, zamieszkały w Atenach (Grecja), reprezentowany przez adwokatów S. Giatagantzidisa oraz S. Stavropoulou,

strona skarżąca,

popierany przez

Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, reprezentowanego przez H. Hijmansa oraz M.V. Pérez Asinari, działających w charakterze pełnomocników,

interwenient,

przeciwko

Komisji Europejskiej, reprezentowanej przez J. Curralla oraz I. Hadjiyiannisa, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana,

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ (pierwsza izba),

w składzie: S. Gervasoni, prezes, H. Tagaras (sprawozdawca) i H. Kreppel, sędziowie,

sekretarz: R. Schiano, administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 1 grudnia 2009 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: grecki.

Wyrok

1 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 14 marca 2008 r. faksem (oryginał został złożony w dniu 19 marca 2008 r.), D. Pachtitis wnosi o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) z dnia 31 maja 2007 r. o niedopuszczeniu go do egzaminów pisemnych w konkursie otwartym EPSO/AD/77/06 wskutek wyniku uzyskanego na testach wstępnych, po drugie, decyzji EPSO z dnia 6 grudnia 2007 r. oddalającej jego zażalenie na decyzję z dnia 31 maja 2007 r. oraz, po trzecie, także wszystkich aktów z nimi związanych.

Ramy prawne

2 Zgodnie z art. 27 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym"):

„Przy zatrudnianiu dąży się do pozyskania do służby urzędników spełniających najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości, rekrutowanych spośród obywateli państw członkowskich [Unii] z uwzględnieniem możliwie szerokiego zasięgu geograficznego. Żadne stanowiska nie mogą być rezerwowane dla obywateli określonego państwa członkowskiego".

3 Artykuł 28 regulaminu pracowniczego stanowi:

„Na urzędnika może zostać powołany jedynie ten, kto:

a) jest obywatelem jednego z państw członkowskich [Unii] i korzysta z pełni praw obywatelskich; organ powołujący może odstąpić od wymogu posiadania takiego obywatelstwa;

b) wypełnił wszelkie swoje zobowiązania wynikające z przepisów dotyczących pełnienia służby wojskowej;

c) posiada odpowiednie cechy charakteru dla wykonywania swoich obowiązków;

d) z zastrzeżeniem przepisów art. 29 ust. 2, spełnił wymogi konkursu przeprowadzanego w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji albo testy [egzaminy], lub zarówno świadectwa [posiadanych] kwalifikacji jak i testy [egzaminy], zgodnie z przepisami załącznika III;

e) jest odpowiednio sprawny fizycznie, aby wykonywać swoje obowiązki; oraz

f) wykazuje gruntowną znajomość jednego z języków [Unii] oraz zadowalającą znajomość innego języka [Unii] w zakresie niezbędnym dla wykonywania swoich obowiązków".

4 Artykuł 29 regulaminu pracowniczego stanowi:

„1. Przed obsadzeniem wakującego stanowiska w instytucji organ powołujący najpierw rozważa, czy:

a) stanowisko może zostać obsadzone […]:

[…]

w ramach instytucji;

b) wniosek o przeniesienie otrzymano od urzędników z tej samej grupy zaszeregowania innych instytucji i/lub czy prowadzono w instytucji wewnętrzny konkurs […];

a zatem zastosowano procedurę konkursową w oparciu o świadectwa posiadanych kwalifikacji albo testy [egzaminy], lub zarówno w oparciu o świadectwa [posiadanych] kwalifikacji, jak i testy [egzaminy]. […] Konkurs może być przeprowadzony także w celu stworzenia rezerwy dla późniejszego naboru.

2. Organ powołujący może zastosować procedurę odmienną od procedury konkursowej w odniesieniu do naboru urzędników wyższego szczebla […] oraz, w przypadkach wyjątkowych, również w odniesieniu do naboru na stanowiska wymagające szczególnych kwalifikacji.

3. Instytucje mogą organizować wewnętrzne konkursy […] w oparciu o kwalifikacje [świadectwa posiadanych kwalifikacji] oraz testy [egzaminy] […] dla [każdej grupy funkcyjnej w ramach] grupy zaszeregowania szczebla AST 6 lub wyższego oraz grupy zaszeregowania szczebla AD 9 lub wyższego. […]

4. Raz na pięć lat Parlament Europejski organizuje wewnętrzny konkurs w oparciu o świadectwa [posiadanych] kwalifikacji i testy [egzaminy] dla każdej grupy funkcyjnej [w ramach] grupy zaszeregowania AST 6 lub wyższej oraz grupy zaszeregowania AD 9 lub wyższej […]”.

5 Artykuł 30 regulaminu stanowi:

„W odniesieniu do każdego konkursu organ powołujący powołuje komisję konkursową. Komisja ta sporządza listę odpowiednich kandydatów.

[…]”.

6 Załącznik III do regulaminu, zatytułowany „Konkursy”, przewiduje w art. 3:

„Komisja konkursowa składa się z przewodniczącego wyznaczonego przez organ powołujący oraz członków wyznaczonych przez organ powołujący i komitet pracowniczy, z których każdy powołuje taką samą ich liczbę.

W przypadku konkursów otwartych wspólnych dla dwóch lub większej liczby instytucji komisja konkursowa składa się z przewodniczącego wyznaczanego przez organ powołujący, określony w art. 2 ust. 2 regulaminu pracowniczego, oraz członków wyznaczonych na wniosek tych instytucji przez organ powołujący, określony w art. 2 ust. 2 regulaminu pracowniczego, jak również członków powoływanych w drodze porozumienia między komitetami pracowniczymi tych instytucji, w taki sposób, aby zapewnić ich równą reprezentację.

Komisja konkursowa może być, w odniesieniu do niektórych testów [egzaminów], wspierana przez jednego lub większą liczbę egzaminatorów pełniących funkcje doradcze.

Członkowie komisji konkursowej wybierani są spośród urzędników, których grupa zaszeregowania jest co najmniej równa grupie zaszeregowania przewidzianej dla stanowiska, które podlega obsadzeniu.

Jeżeli komisja konkursowa składa się z więcej niż czterech członków, wśród nich znajduje się przynajmniej dwóch członków obu płci”.

7 Zgodnie z art. 5 załącznika III do regulaminu pracowniczego:

„Po zbadaniu […] akt [kandydatów] komisja konkursowa sporządza listę kandydatów, którzy spełniają wymogi określone w ogłoszeniu o konkursie.

[…]

Komisja konkursowa po zakończeniu prac sporządza listę odpowiednich kandydatów, przewidzianą w art. 30 regulaminu pracowniczego; lista, w każdym przypadku gdy jest to możliwe, obejmuje przynajmniej dwa razy większą liczbę osób niż liczba podlegających obsadzeniu stanowisk.

Komisja konkursowa przesyła listę organowi powołującemu łącznie z uzasadnionym sprawozdaniem komisji konkursowej zawierającym ewentualne uwagi jej członków".

8 Artykuł 7 załącznika III do regulaminu pracowniczego stanowi:

„1. Po konsultacji z Komitetem ds. Regulaminu Pracowniczego instytucje mogą ustanowić [EPSO] odpowiedzialny[m] za przyjmowanie środków niezbędnych do zapewnienia stosowania jednolitych zasad w procedurach naboru urzędników [Unii] oraz oceniania i egzaminowania określonych w art. 45 i 45a regulaminu pracowniczego.

2. Zadaniem [EPSO] jest:

a) organizowanie, na wniosek poszczególnych instytucji, otwartych konkursów;

b) zapewnianie, na wniosek poszczególnych instytucji, wsparcia technicznego dotyczącego wewnętrznych konkursów przez nie organizowanych;

c) ustalanie treści wszystkich egzaminów organizowanych przez instytucje w celu zapewnienia jednolitego i spójnego stosowania wymogów art. 45a ust. 1 [lit. c)] regulaminu pracowniczego;

d) przyjmowanie ogólnej odpowiedzialności za określanie i ocenianie umiejętności językowych w celu zapewnienia jednolitego i spójnego stosowania wymogów art. 45 ust. 2 regulaminu pracowniczego.

3. Na wniosek poszczególnych instytucji [EPSO] może wykonywać inne zadania związane z naborem urzędników.

4. Na ich wniosek [EPSO] zapewnia poszczególnym instytucjom pomoc w związku z naborem personelu tymczasowego oraz personelu kontraktowego, w szczególności w drodze określenia treści testów [egzaminów] oraz ustalenia procedur naboru w ramach art. 12 i 82 Warunków zatrudnienia innych pracowników".

9 Zgodnie z motywami decyzji 2002/620/WE Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Trybunału Sprawiedliwości, Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Komitetu Regionów i Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. ustanawiającej Urząd Doboru Kadr Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 197, s. 53) (zwanej dalej „decyzją ustanawiającą EPSO"):

„(1) W celu skutecznego i ekonomicznego wykorzystania zasobów środki selekcji urzędników i innych pracowników mających pracować na rzecz [Unii Europejskiej] powinny zostać powierzone wspólnemu międzyinstytucjonalnemu organowi.

(2) Ustanowiony w ten sposób międzyinstytucjonalny organ powinien mieć za zadanie sporządzanie wykazów rezerwowych [list rezerw kadrowych], obejmujących kandydatów uczestniczących w otwartych konkursach, odpowiednio do potrzeb wskazanych przez każdą z instytucji i zgodnie z regulaminem pracowniczym; decyzja o mianowaniu wybranego kandydata podejmowana jest przez każdy z organów właściwych do mianowania.

[…]".

10 Zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji ustanawiającej EPSO:

„[EPSO] wykonuje uprawnienia do selekcji, powierzone na mocy art. 30 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego i na mocy załącznika III [do] regulaminu pracowniczego organom zatrudniającym instytucji podpisujących niniejszą decyzję. […]”.

11 Zgodnie z art. 3 decyzji ustanawiającej EPSO:

„1. W odpowiedzi na wnioski, z którymi zwracają się do [EPSO] organy zatrudniające określone w art. 2, [EPSO] opracowuje wykazy rezerwowe [listy rezerw kadrowych] obejmujące kandydatów uczestniczących w otwartych konkursach, określonych w art. 30 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego oraz zgodnie z jego załącznikiem III.

2. [EPSO] może wspierać instytucje, organy, urzędy i agencje ustanowione przez traktaty lub zgodnie z nimi w ich wewnętrznych konkursach i przy selekcji innych pracowników”.

12 Artykuł 1 decyzji 2002/621/WE sekretarzy generalnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, sekretarza Trybunału Sprawiedliwości, sekretarzy generalnych Trybunału Obrachunkowego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów oraz przedstawiciela Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 25 lipca 2002 r. w sprawie organizacji i działania Biura Kadr Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 197, s. 56) (zwanej dalej „decyzją w sprawie organizacji i działania EPSO”) przewiduje:

„1. [EPSO] organizuje otwarte konkursy w celu zapewnienia zatrudnienia w instytucjach [Unii Europejskiej] urzędników na optymalnych warunkach zawodowych i finansowych. [EPSO] opracowuje listy rezerwowe [rezerw kadrowych] umożliwiające instytucjom nabór wysoko wykwalifikowanego personelu odpowiadającego potrzebom określonym przez te instytucje.

2. Do zadań [EPSO] należy w szczególności:

a) organizowanie otwartych konkursów na wniosek poszczególnych instytucji w celu sporządzenia list rezerwowych [rezerw kadrowych] kandydatów w celu mianowania na urzędników. Konkursy organizowane są zgodnie z regulaminem pracowniczym na podstawie zharmonizowanych kryteriów przyjętych zgodnie z art. 6 lit. c) oraz stosownie do programu prac zatwierdzonego przez zarząd;

b) ścisła współpraca z instytucjami w celu oszacowania przyszłych potrzeb personalnych wskazanych przez instytucje oraz realizacji programu konkursów [umożliwiającego] niezwłoczne zaspokojenie tych potrzeb;

c) opracowanie metod i technik selekcyjnych zgodnych z najlepszą praktyką i odpowiadających profilom zawodowym określonym dla różnych kategorii personelu instytucji;

d) administrowanie i sprawdzanie wykorzystania list rezerwowych [rezerw kadrowych] utworzonych na podstawie konkursów międzyinstytucjonalnych;

e) przekazywanie instytucjom corocznych sprawozdań ze swojej działalności”.

13 Zgodnie z art. 2 decyzji w sprawie organizacji i działania EPSO:

„Organ właściwy do powołania z ramienia każdej instytucji odda do dyspozycji [EPSO] wystarczającą liczbę członków komisji selekcyjnej, egzaminatorów i obserwatorów na zasadzie »kontyngentu« zatwierdzonego przez zarząd, jak przewidziano w art. 6 lit. i), w celu umożliwienia sprawnego przebiegu procedur selekcyjnych zgodnie z art. 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego”.

14 Artykuł 5 ust. 1 decyzji w sprawie organizacji i działania EPSO stanowi:

„Ustanawia się zarząd [EPSO], w którego skład wchodzą po jednym członku mianowanym przez każdą instytucję oraz trzech przedstawicieli personelu [EPSO], mających status obserwatorów, mianowanych za jednomyślną zgodą komitetów pracowniczych wszystkich instytucji”.

15 Na podstawie art. 6 decyzji w sprawie organizacji i działania EPSO:

„We wspólnym interesie instytucji zarząd: […]

c) stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek dyrektora [EPSO], […], zatwierdza zasady regulujące politykę selekcji, które mają być stosowane przez [EPSO];

[…]”.

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sporu

16 W dniu 15 listopada 2006 r. EPSO opublikowało ogłoszenie o konkursie otwartym EPSO/AD/77/06 (Dz.U. C 277 A, s. 3, zwanym dalej „spornym konkursem”) w celu sporządzenia listy rezerwy administratorów lingwistów z zakresu języka greckiego w grupie zaszeregowania AD 5 w dziedzinie tłumaczeń. Zgodnie z ogłoszeniem o konkursie kandydaci mieli wybrać spośród dwóch opcji, zwanych opcją 1 i opcją 2, tę, która odpowiadała ich umiejętnościom językowym. Zarówno drugim, jak i trzecim językiem kandydatów musiał być język niemiecki, angielski lub francuski.

17 Skarżący, obywatel grecki, pracował od stycznia 1982 r. do grudnia 1991 r. jako tłumacz w Komisji Wspólnot Europejskich i zgłosił swoją kandydaturę we wspomnianym konkursie, wybierając opcję 1.

18 Konkurs obejmował trzy etapy. Zgodnie z tytułem B ogłoszenia o konkursie pierwszy etap, czyli etap wstępny, polegał na przeprowadzeniu dwóch testów wstępnych, z których każdy obejmował 30 pytań wielokrotnego wyboru; pierwszy z nich miał na celu sprawdzenie wiedzy na temat Unii Europejskiej, jej instytucji i jej polityk [zwany dalej „testem a)”], natomiast celem drugiego testu było sprawdzenie ogólnych umiejętności i kompetencji kandydatów w zakresie ich zdolności rozumowania werbalnego i numerycznego [zwany dalej „testem b)”]. Na mocy tytułu C ogłoszenia o konkursie drugi etap polegał na przeprowadzeniu egzaminów pisemnych, natomiast trzeci obejmował egzamin ustny. Zgodnie z tytułem B ogłoszenia o konkursie w przypadku opcji 1 wyłącznie 110 kandydatów, którzy uzyskali najlepsze wyniki na testach wstępnych i osiągnęli wymagane minimum, tj. pięć punktów na dziesięć w teście a) i dziesięć punktów na dwadzieścia w teście b), powinno było zostać zaproszonych do przesłania pełnej dokumentacji przed ich dopuszczeniem do drugiego etapu konkursu; w ramach opcji 2 do drugiego etapu mogło zostać dopuszczonych 30 kandydatów.

19 Z tytułu D ogłoszenia o konkursie wynika, że zgłoszenia należało dokonać drogą elektroniczną. Oznacza to, że w pierwszej kolejności każdy kandydat wprowadza do systemu informatycznego EPSO swoje dane osobowe, stanowiące jego elektroniczną dokumentację. Po zarejestrowaniu się kandydat mógł złożyć elektroniczny wniosek o dopuszczenie go do konkursu. Jeżeli jego wniosek został wprowadzony w wymaganym terminie, EPSO przesyłał mu elektroniczne wezwanie do udziału w etapie wstępnym konkursu, a następnie kierował go na stronę internetową zewnętrznego kontrahenta, któremu EPSO zlecił organizację i przeprowadzenie etapu wstępnego konkursu. Na stronie internetowej kontrahenta kandydat powinien był elektronicznie zarezerwować datę i godzinę egzaminu w przedziale czasu od dnia 10 kwietnia 2007 r. do dnia 4 maja 2007 r., tj. w okresie, w którym powinny były zostać przeprowadzone testy wstępne w różnych ośrodkach egzaminacyjnych.

20 Testy te, jak zostało to określone w tytule B ogłoszenia o konkursie, zostały przeprowadzone na komputerach i odbyły się w różnych dla każdego kandydata miejscach i dniach. Również różne dla każdego kandydata były pytania wylosowane z bazy danych zawierających zestaw pytań dostarczonych do EPSO przez zewnętrznego kontrahenta. Komisja konkursowa spornego konkursu rozpoczęła swoją działalność dopiero po zakończeniu testów wstępnych, tj. dopiero na etapie egzaminów pisemnych i ustnych. Zgodnie z tytułem E pkt 2 ogłoszenia o konkursie nazwiska członków komisji konkursowej zostały ogłoszone na stronie internetowej EPSO piętnaście dni przed datą egzaminów pisemnych.

21 Po tym, jak skarżący wziął udział w testach wstępnych, EPSO przekazał mu drogą elektroniczną w dniu 31 maja 2007 r. wyniki, jakie uzyskał na testach a) i b), informując go jednocześnie, że chociaż „wyniki te były wyższe lub równe wymaganym wynikom minimalnym, nie wystarczyły jednak na umieszczenie go wśród kandydatów, którzy uzyskali 110 najwyższych wyników zgodnie z wymogami określonymi w tytule B ogłoszenia o konkursie". W istocie w piśmie przesłanym pocztą elektroniczną skarżący został poinformowany, że uzyskał 18,334/30 pkt, podczas gdy ostatni z 110 najlepszych kandydatów uzyskał 21,333/30 pkt.

22 Pismem z dnia 4 czerwca 2007 r. skarżący zwrócił się do EPSO o udostępnienie mu kopii jego odpowiedzi na testy a) i b) oraz kopii pytań wielokrotnego wyboru z tych testów razem z kluczem zawierającym poprawne odpowiedzi.

23 W dniu 27 czerwca 2007 r. EPSO udzielił mu odpowiedzi odmownej, zastrzegając jednak, że wyjaśnienia EPSO zostaną opublikowane w przyszłym „Informatorze dla kandydatów". W szczególności EPSO dokonał rozróżnienia pomiędzy „testami preselekcyjnymi", które odbyły się w ramach wcześniejszych konkursów i w których przypadku dopuszczalne było przekazanie pytań i odpowiedzi, a „testami wstępnymi", takimi jak testy ze spornego konkursu, w których przypadku możliwość udostępnienia pytań i odpowiedzi musiała zostać wykluczona.

24 Skarżący podważył „ważność i treść" decyzji EPSO z dnia 31 maja 2007 r., wnosząc zażalenie na mocy art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego, w którym podniósł z jednej strony naruszenie zasad równości, obiektywności i przejrzystości oraz niedopełnienie obowiązku uzasadnienia decyzji z dnia 31 maja 2007 r., a z drugiej strony błędy w ocenie, które uwzględniając jego doświadczenie zawodowe, „komisja konkursowa oceniająca testy wstępne (tzn. komputer)" musiała popełnić przy sprawdzaniu jego prac, i domagał się, aby EPSO zmienił treść tej decyzji po ponownej weryfikacji jego testów wstępnych i poinformował go, czy i, jeśli tak, które z pytań z testów wstępnych „zostały usunięte" przez komisję konkursową.

25 Pocztą elektroniczną z dnia 26 listopada 2007 r. EPSO przesłał skarżącemu w odniesieniu do testów a) i b) wyciąg z numerami pytań wielokrotnego wyboru i litery odpowiadające odpowiedziom skarżącego oraz litery odpowiadające poprawnym odpowiedziom, bez ujawnienia tekstu tych pytań i odpowiedzi. Z dokumentu tego wynika, że na 30 pytań wielokrotnego wyboru w zakresie rozumowania werbalnego i numerycznego skarżący udzielił poprawnej odpowiedzi na 16 pytań, natomiast na 30 pytań dotyczących wiedzy na temat Unii Europejskiej udzielił poprawnej odpowiedzi na 23 pytania.

26 Decyzją z dnia 6 grudnia 2007 r., w której EPSO oświadczył, że dokonał ponownej weryfikacji, z jednej strony, dokumentacji skarżącego w zakresie automatycznego przetworzenia jego testów wstępnych, oraz z drugiej strony, skutków usunięcia niektórych pytań dla osiągniętych przez niego wyników, EPSO oddalił zażalenie i utrzymał w mocy decyzję z dnia 31 maja 2007 r. Co się tyczy w szczególności pytań usuniętych, EPSO odpowiedział, że rzeczywiście siedem pytań zostało usuniętych przez „komitet doradczy", którego zadaniem jest kontrolowanie jakości pytań zawartych w bazie danych, ale testy wstępne skarżącego nie zawierały żadnego z usuniętych pytań.

Żądania stron i postępowanie

27 Skarżący wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji EPSO z dnia 31 maja 2007 r. i z dnia 6 grudnia 2007 r. oraz wszystkich aktów z nimi związanych;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

28 Komisja wnosi do Sądu o:

— odrzucenie skargi jako oczywiście bezpodstawnej;

— obciążenie skarżącego kosztami postępowania.

29 Pismem, które wpłynęło do sekretariatu Sądu w dniu 31 lipca 2008 r., Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) wniósł o dopuszczenie go do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta popierającego skarżącego. Strony złożyły swoje uwagi w sekretariacie Sądu odpowiednio w dniach 8 i 12 września 2008 r.

30 Postanowieniem przewodniczącego pierwszej izby Sądu z dnia 20 listopada 2008 r. EIOD został dopuszczony do postępowania w charakterze interwenienta. Złożona przez EOID odpowiedź interwenienta na skargę wpłynęła do sekretariatu Sądu w dniu 29 stycznia 2009 r. W swej odpowiedzi na skargę EIOD, przyznając na wstępie, że decyzje dotyczące organizacji konkursu i wyboru kandydatów do następnego etapu konkursu nie wchodzą w zakres jego właściwości, sprecyzował, że jego interwencja odnosi się wyłącznie do wniosku skarżącego o udostępnienie pewnych dokumentów dotyczących konkursu, tzn. do pierwszego zarzutu braku uzasadnienia decyzji z dnia 31 maja 2007 r. i z dnia 6 grudnia 2007 r.

31 Komisja i skarżący odpowiedzieli na odpowiedź interwenienta na skargę pismami z dnia 5 marca 2009 r.

32 Równolegle ze skargą wniesioną do Sądu skarżący wniósł do Sądu Pierwszej Instancji w dniu 31 maja 2007 r. skargę na odmowę uwzględnienia jego wniosku potwierdzającego, przewidzianego art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Sprawa została zarejestrowana pod numerem T-374/07 i obecnie postępowanie jest w toku.

33 W celu stworzenia najlepszych warunków postępowania przygotowawczego i zapewnienia właściwego przebiegu postępowania Sąd przyjął środki organizacji postępowania przewidziane w art. 55 i 56 regulaminu postępowania. W tym celu pismami sekretariatu Sądu z dnia 18 listopada 2009 r. i z dnia 8 grudnia 2009 r. Komisja została wezwana do złożenia wyjaśnień dotyczących składu i roli „komitetu doradczego", wspomnianego w pkt 26 niniejszego wyroku.

34 W odpowiedzi na te środki organizacji postępowania Komisja odpowiedziała pismami, które zostały przekazane do sekretariatu Sądu faksem w dniach 24 listopada 2009 r. i 14 grudnia 2009 r.

W przedmiocie sporu

35 Skarżący podnosi, poza żądaniem stwierdzenia nieważności decyzji EPSO z dnia 31 maja 2007 r. informującej go o tym, że nie został dopuszczony do dalszego etapu ze względu na wynik uzyskany na testach wstępnych w spornym konkursie, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji EPSO z dnia 6 grudnia 2007 r. o oddaleniu jego zażalenia na decyzję z dnia 31 maja 2007 r.

36 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem skarga urzędnika skierowana formalnie na wyraźne lub dorozumiane oddalenie zażalenia skutkuje zaskarżeniem do Sądu aktu będącego przedmiotem zażalenia, z którym wiążą się niekorzystne dla tego urzędnika skutki (wyrok Trybunału z dnia 17 stycznia 1989 r. w sprawie 293/87 Vainker przeciwko Parlamentowi, Rec. s. 23, pkt 8; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 grudnia 1992 r. w sprawie T-33/91 Williams przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, Rec. s. II-2499, pkt 23).

37 W istocie wyraźna lub dorozumiana decyzja oddalająca zażalenie, jeśli nie jest obwarowana warunkiem, utrzymuje jedynie w mocy akt lub potwierdza zasadność powstrzymania się od działania, na które zostało wniesione zażalenie i jako taka, rozpatrywana odrębnie, nie stanowi aktu podlegającego zaskarżeniu (wyrok Trybunału z dnia 28 maja 1980 r. w sprawach połączonych 33/79 i 75/79 Kuhner przeciwko Komisji, Rec. s. 1677, pkt 9; postanowienie Trybunału z dnia 16 czerwca 1988 r. w sprawie 371/87 Progoulis przeciwko Komisji, Rec. s. 3081, pkt 17; wyroki Sądu Pierwszej Instancji: z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawach połączonych T-338/00 i T-376/00 Morello przeciwko Komisji, RecFP s. I-A-301, II-1457, pkt 34; z dnia 2 marca 2004 r. w sprawie T-14/03 Di Marzio przeciwko Komisji, RecFP s. I-A-43, II-167, pkt 54).

38 Akt wyłącznie utrzymujący decyzję w mocy, jak ma to miejsce w przypadku aktu, który nie zawiera żadnego nowego elementu w stosunku do wcześniej przyjętego aktu, z którym wiążą się niekorzystne skutki i który tego wcześniejszego aktu nie zastąpił, nie może zostać uznany za akt, z którym wiążą się niekorzystne skutki (zob. podobnie wyrok Trybunału z dnia 10 grudnia 1980 r. w sprawie 23/80 Greaselli przeciwko Komisji, Rec. s. 3709, pkt 18; postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 czerwca 2000 r. w sprawie T-608/97 Plug przeciwko Komisji, RecFP s. I-A-125, II-569, pkt 23; ww. wyrok w sprawie Di Marzio przeciwko Komisji, pkt 54).

39 Jednakże, zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, wyraźna decyzja oddalająca zażalenie może, ze względu na swą treść, nie stanowić decyzji potwierdzającej w mocy akt podważany przez skarżącego. Jest tak w przypadku decyzji oddalającej zażalenie, w której ponownie zbadano prawną lub faktyczną sytuację skarżącego w świetle nowych okoliczności lub która zmienia albo uzupełnia decyzję wydaną pierwotnie. W takim wypadku decyzja oddalająca zażalenie stanowi akt podlegający kontroli sądu, który uwzględnia ją przy ocenie zgodności z prawem zaskarżonego aktu (wyroki Sądu Pierwszej Instancji: z dnia 10 czerwca 2004 r. w sprawie T-258/01 Eveillard przeciwko Komisji, Zb.Orz.SP s. I-A-167, II-747, pkt 31; z dnia 7 czerwca 2005 r. w sprawie T-375/02 Cavallaro przeciwko Komisji, Zb.Orz.SP s. I-A-151, II-673, pkt 63–66; wyrok Sądu z dnia 9 września 2008 r. w sprawie F-18/08 Ritto przeciwko Komisji, Zb.Orz.SP s. I-A-1-281, II-A-1-1495, pkt 17), a nawet uznaje za akt niekorzystny zastępujący akt zaskarżony (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Kuhner przeciwko Komisji, pkt 9; ww. wyrok w sprawie Morello przeciwko Komisji, pkt 35; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 października 2004 r. w sprawie T-389/02 Sandini przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości, Zb.Orz.SP s. I-A-295, II-1339, pkt 49).

40 W niniejszej sprawie decyzja z dnia 6 grudnia 2007 r. utrzymuje w mocy odmowę umieszczenia przez EPSO nazwiska skarżącego pośród 110 nazwisk kandydatów, którzy uzyskali najlepsze wyniki na testach wstępnych w spornym konkursie, oddala jego argumenty i uzupełnia tę odmowę. W istocie, o ile decyzja z dnia 31 maja 2007 r. ogranicza się do poinformowania skarżącego o niedopuszczeniu go do dalszego etapu na skutek wyników z testów wstępnych w spornym konkursie, o tyle decyzja z dnia 6 grudnia 2007 r. opiera się na kilku motywach, których nie zawiera decyzja z dnia 31 maja 2007 r. Ponadto decyzja z dnia 6 grudnia 2007 r. zawiera nowy element dotyczący usunięcia niektórych pytań w ramach testów wstępnych.

41 W tych okolicznościach decyzja z dnia 6 grudnia 2007 r., która uzupełnia decyzję z dnia 31 maja 2007 r., nie stanowi decyzji utrzymującej w mocy decyzję pierwotną i powinna zostać uwzględniona przy kontroli zgodności z prawem, jakiej dokona Sąd.

42 Tym samym należy stwierdzić, że skarga skutkuje tym, że Sąd winien rozpatrzyć żądania mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 31 maja 2007 r. uzupełnionej decyzją z dnia 6 grudnia 2007 r. (zwanych dalej „zaskarżonymi decyzjami").

W przedmiocie żądań mających na celu stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji

43 Na wstępie należy wskazać, że chociaż decyzja z dnia 31 maja 2007 r. ogranicza się do poinformowania skarżącego o tym, że jego wyniki na testach wstępnych w spornym konkursie były niewystarczające, żądania mające na celu stwierdzenie nieważności tej decyzji należy traktować jako dotyczące także decyzji o wykluczeniu skarżącego z listy 110 kandydatów, którzy uzyskali najlepsze wyniki w tych testach wstępnych.

44 Na poparcie swoich żądań mających na celu stwierdzenie nieważności zaskarżonych decyzji skarżący podnosi cztery zarzuty oparte, po pierwsze, na braku uzasadnienia tych decyzji, po drugie, na braku uprawnień EPSO do eliminowania kandydatów w trakcie etapu wstępnego spornego konkursu, po trzecie, na naruszeniu zasad równości, obiektywności i proporcjonalności oraz, po czwarte, na rażących błędach w ocenie.

45 W pierwszej kolejności należy zbadać zarzut drugi.

Argumenty stron

46 Skarżący podnosi, że EPSO nie jest uprawniony do wyboru tematów testów wstępnych etapu wstępnego, ponieważ wybór tematów dotyczy meritum egzaminów i wchodzi w zakres uprawnień komisji konkursowej. Czyniąc to, EPSO bezprawnie przyznał sobie uprawnienia „egzaminatorów", które powinny przysługiwać wyłącznie komisji konkursowej. Skarżący stoi na stanowisku, że zgodnie z przepisami decyzji w sprawie organizacji i działania EPSO jego jedynym zadaniem jest „organizowanie" konkursów, tzn. dokonywanie, wspólnie z poszczególnymi instytucjami, oceny zapotrzebowania na przeprowadzenie rekrutacji, opublikowanie ogłoszenia o konkursie, zapewnienie należytego przebiegu konkursu, zapewnienie wsparcia technicznego i materialnego, kontrola wykorzystania list laureatów oraz sporządzanie rocznych sprawozdań ze swej działalności. Jednakże w tym przypadku EPSO przekroczył określone w decyzji uprawnienia i komisja konkursowa nie tylko nie ustaliła tematów, ale również nie działała na etapie wstępnym konkursu, co, zgodnie z orzecznictwem dotyczącym stabilności składu komisji konkursowej (wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 marca 2000 r. w sprawie T-95/98 Gogos przeciwko Komisji, RecFP s. I-A-51, II-219) stanowi a fortiori naruszenie tego orzecznictwa. Brak działania komisji konkursowej na tym etapie jest kwestią o tyle poważniejszą, że – zważywszy w szczególności na dużą liczbę kandydatów odrzuconych – etap wstępny spornego konkursu jest etapem najtrudniejszym.

47 Zdaniem Komisji testy wstępne w ramach kwalifikacji wstępnych, które poprzedzają właściwe egzaminy, są od nich odrębne, a komisja konkursowa działa wyłącznie na etapie właściwych egzaminów. Fakt, że komisja konkursowa ustala pytania dla egzaminów pisemnych i ustnych, nie oznacza, że EPSO nie może ustalić pytań dla testów wstępnych. Zważywszy na to, że ten etap obejmował wyłącznie testy wstępnych, skarżący błędnie podnosi, że komisja konkursowa nie ustaliła pytań i tym samym w pełni uchybiła ciążącym na niej obowiązkom na etapie wstępnym spornego konkursu. Skarżący również błędnie powołuje się na ww. wyrok w sprawie Gogos przeciwko Komisji, ponieważ nie istnieje żaden związek pomiędzy niniejszą sprawą a sprawą, w której wydano wspomniany wyrok, zarówno z punktu widzenia powołania komisji konkursowej na etapie testów wstępnych, jak i z punktu widzenia składu takiej komisji. Komisja podnosi, że w każdym razie zgodnie z orzecznictwem EPSO posiada szerokie uprawnienia dyskrecjonalne w zakresie określania warunków i sposobu organizowania konkursu. Sąd Pierwszej Instancji w wyroku z dnia 26 października 2004 r. w sprawie T-207/02 Falcone przeciwko Komisji, Zb.Orz.SP s. I-A-305, II-1393, pkt 38–40 (zwanym

dalej „wyrokiem w sprawie Falcone") orzekł, że organizacja pierwszego etapu preselekcji kandydatów, tzn. kwalifikacji wstępnych w celu dopuszczenia wyłącznie tych kandydatów, którzy uzyskali najlepsze wyniki, wchodzi w zakres uprawnień dyskrecjonalnych EPSO, co jest zgodne z art. 4 i 5 załącznika III do regulaminu pracowniczego i z zasadą dobrej administracji. W tamtej sprawie zdanie egzaminów na etapie preselekcji stanowiło warunek dopuszczenia do egzaminów pisemnych i ustnych. W niniejszej sprawie testy wstępne stanowią warunek dopuszczenia do egzaminów pisemnych i ustnych. Zasada pozostaje taka sama, chociaż w przypadku ww. wyroku w sprawie Falcone egzaminy w ramach etapu wstępnego polegały na teście preselekcyjnym, a w niniejszej sprawie chodzi o testy wstępne.

Ocena Sądu

48 Należy na wstępie zauważyć, że regulamin pracowniczy przywiązuje ogromną wagę do kwestii pozyskania urzędników, wymagając w szczególności w art. 27, by spełniali oni najwyższe wymogi w zakresie kwalifikacji, wydajności i uczciwości. O ile na podstawie art. 12 ust. 1 Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ten sam wymóg ma zastosowanie w przypadku pozyskiwania pracowników czasowych, o tyle należy stwierdzić, że wymogi te nabierają szczególnego znaczenia w przypadku urzędników, ponieważ z jednej strony to na nich spoczywa ciężar realizacji zasadniczych zadań Unii Europejskiej, a z drugiej strony wiążą oni całą swoją karierę ze służbą na jej rzecz.

49 Aby zapewnić realizację celu określonego w art. 27 regulaminu pracowniczego, prawodawca, po określeniu w art. 28 sześciu warunków, jakie musi spełnić osoba, aby móc zostać powołana na urzędnika, przyjął w art. 29, że nabór urzędników odbywa się co do zasady w drodze konkursu, i ustalił w art. 30, że w odniesieniu do każdego konkursu organ powołujący powołuje komisję konkursową, która sporządza listę odpowiednich kandydatów, a także szczegółowo określił w załączniku III do regulaminu pracowniczego procedurę konkursu.

50 Z załącznika III do regulaminu pracowniczego wynika w szczególności, że uregulowania w sprawie konkursów opierają się na zasadzie podziału uprawnień między organem powołującym a komisją konkursową. Stanowiąc przykład samoograniczenia uprawnień administracyjnych, ta diarchia ustalona w regulaminie jest wyrazem woli prawodawcy, który regulamin przyjął, działającego w trosce o zapewnienie przejrzystości procedury naboru personelu Unii, by nie zastrzegać wyłącznie na rzecz administracji delikatnego zadania przeprowadzania naboru personelu, ale zapewnić przy jego realizacji, za pośrednictwem komisji konkursowej (w skład której wchodzą również przedstawiciele administracji) udział osób niezwiązanych z hierarchią administracyjną, w szczególności przedstawicieli personelu.

51 W ramach tego podziału uprawnień, jak wynika to w szczególności z art. 1 akapit pierwszy 1 załącznika III do regulaminu pracowniczego i art. 4 tego załącznika, zadaniem organu powołującego jest z jednej strony sporządzenie po konsultacji ze wspólnym komitetem ogłoszenia o konkursie oraz z drugiej strony sporządzenie listy kandydatów, którzy spełniają trzy pierwsze warunki określone w art. 28 regulaminu pracowniczego, umożliwiające powołanie ich na urzędników.

52 Po przekazaniu tej listy przez organ powołujący przewodniczącemu komisji konkursowej komisja ta, zgodnie z art. 5 załącznika III do regulaminu pracowniczego, po pierwsze, sporządza listę kandydatów, którzy spełniają wymogi określone w ogłoszeniu o konkursie, po drugie, przeprowadza egzaminy, i po trzecie, sporządza listę odpowiednich kandydatów i przesyła ją organowi powołującemu.

53 Uwzględniając tę zasadniczą rolę powierzoną komisji konkursowej, prawodawca przyjmujący regulamin pracowników przewidział pewną ilość gwarancji dotyczących zarówno jej powołania, składu, jak i funkcjonowania.

54 Co się tyczy powołania i składu komisji konkursowej, art. 30 regulaminu pracowniczego i art. 3 załącznika III do regulaminu pracowniczego przewidują, po pierwsze, że organ powołujący powołuje komisję konkursową w odniesieniu do każdego konkursu; po drugie, że z wyłączeniem przewodniczącego komisja konkursowa składa się z członków wyznaczonych przez administrację i komitet pracowniczy, z których każde powołuje taką samą ich liczbę; po trzecie, że członkowie komisji konkursowej wybierani są spośród urzędników, których grupa zaszeregowania jest co najmniej równa grupie zaszeregowania przewidzianej dla stanowiska, które podlega obsadzeniu, oraz po czwarte, że w przypadku gdy komisja konkursowa składa się z więcej niż czterech członków, w jej skład winno wchodzić przynajmniej dwóch członków obu płci.

55 Co się tyczy funkcjonowania komisji konkursowej, poza ciążącymi na komisji konkursowej obowiązkami wynikającymi z ogólnych zasad prawa Unii, na przykład obowiązkiem przestrzegania zasady niedyskryminowania kandydatów oraz zasady obiektywności w ich ocenie czy zasady stabilności składu komisji konkursowej (zob. ww. wyrok w sprawie Gogos przeciwko Komisji; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 kwietnia 2005 r. w sprawie T-336/02 Christensen przeciwko Komisji, Zb.Orz.SP s. I-A-75, II-341, pkt 38 i przytoczone tam orzecznictwo), art. 6 załącznika III do regulaminu pracowniczego wyraźnie przewiduje tajność prac komisji konkursowej w celu zagwarantowania jej niezależności i obiektywności jej prac poprzez ochronę komisji konkursowej przed wszelką ingerencją i naciskami zewnętrznymi, niezależnie od tego, czy miałyby one pochodzić ze strony administracji, samych kandydatów czy osób trzecich (wyrok Trybunału z dnia 28 lutego 1980 r. w sprawie 89/79 Bonu przeciwko Radzie, Rec. s. 553, pkt 5).

56 Opisany powyżej podział uprawnień między organem powołującym a komisją konkursową nie został zmieniony w wyniku powołania EPSO w 2002 r., ponieważ decyzja ustanawiająca EPSO przewiduje wyraźnie w art. 2, że wykonuje on uprawnienia w zakresie naboru przypadające organowi powołującemu w odniesieniu do konkursów. Ponadto z art. 7 załącznika III do regulaminu pracowniczego wynika, że – co się tyczy przebiegu konkursów związanych z naborem urzędników – zadania EPSO mają charakter zasadniczo organizacyjny. Stwierdzeniu temu nie przeczą szczególne przepisy ustanawiające EPSO i dotyczące jego organizacji i funkcjonowania, nawet jeżeli te decyzje zawierają czasami sformułowania mogące wprowadzać w błąd, jak na przykład, że EPSO „sporządza listę odpowiednich kandydatów" (co pozwala zakładać, że EPSO jest uprawnione do określenia, jacy kandydaci powinni się na niej znaleźć), ponieważ wspomniane decyzje stanowią akty niższego rzędu w stosunku do przepisów regulaminu pracowniczego.

57 W każdym razie zarówno wybór, jak i ocena tematów pytań stawianych w ramach konkursu nie podlegają uprawnieniom EPSO. To wniosek, jaki należy wyciągnąć z rozważań przedstawionych w punkcie powyżej i który znajduje potwierdzenie w braku w art. 7 załącznika III do regulaminu pracowniczego jakiegokolwiek odniesienia do jakichkolwiek zadań EPSO związanych z ustaleniem lub określeniem „treści egzaminów" dla konkursów w ramach naboru urzędników. Co więcej, ten sam art. 7 ust. 2 lit. c) przyznaje wyraźnie takie uprawnienia EPSO w zakresie certyfikacji urzędników, a na mocy art. 7 ust. 4 w zakresie naboru personelu tymczasowego oraz personelu kontraktowego.

58 Podsumowując, należy stwierdzić, że o ile zadania powierzone EPSO czynią z tego urzędu ważny podmiot w kształtowaniu i realizacji polityki Unii w zakresie doboru personelu, o tyle w przedmiocie przebiegu konkursów związanych z naborem urzędników jego rola, chociaż istotna w zakresie, w jakim służy pomocą komisji konkursowej, pozostaje w każdym razie pomocnicza w stosunku do roli komisji konkursowej, której EPSO nie może ponadto zastąpić.

59 W niniejszej sprawie skarżący podnosi, że został wyeliminowany ze spornego konkursu po tym, jak nie udało mu się uzyskać wystarczających wyników w ramach testów wstępnych, których tematy zostały wybrane nie przez komisję konkursową spornego konkursu, ale przez EPSO, które nie jest do tego uprawnione. Komisja odpowiada zasadniczo, że przepisy regulaminu pracowniczego dotyczące zadań

komisji konkursowej i związanych z nią gwarancji nie mają zastosowania do tych testów, ponieważ nie stanowiły one części właściwego konkursu, tylko należały do etapu kwalifikacji wstępnej tego konkursu, którego celem było wyłonienie osób dopuszczonych do konkursu właściwego.

60 Stanowiska Komisji nie można zaakceptować.

61 W istocie z akt sprawy wynika, że z 1772 kandydatów łącznie dla obu opcji, którzy zarezerwowali datę na przeprowadzenie testów wstępnych w ramach spornego konkursu, wyłącznie 140 kandydatów mogło zostać, na podstawie tytułu B ogłoszenia o konkursie, zaproszonych do przedstawienia pełnej kandydatury w celu dopuszczenia ich do drugiego etapu konkursu. Wszak postępowanie, które prowadzi do wyeliminowania ponad 90% kandydatów, i to nie z przyczyn formalnych, ale z tego powodu, iż niewystarczająco pomyślnie zdali testy, stanowi istotę konkursu.

62 Fakt, iż testy wstępne mają charakter „konkursowy", jest tym bardziej oczywisty, że w niniejszej sprawie, jak zostało to określone w tytule B ogłoszenia o konkursie, nie wystarczyło uzyskać średniego wyniku w tych testach, by zostać dopuszczonym do drugiego etapu konkursu, należało w przypadku opcji 1 (wybranej przez skarżącego) znaleźć się w gronie 110 kandydatów, którzy uzyskali najlepsze wyniki na testach wstępnych. Ten charakter porównawczy testów etapu wstępnego jest nierozłącznie związany z samym pojęciem konkursu, co zostało wykazane w wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 maja 2001 r. w sprawach połączonych T-167/99 i T-174/99 Giulietti i in. przeciwko Komisji, RecFP s. I-A-93, II-441, pkt 81, na wzór tego, co Trybunał orzekł wcześniej w wyroku z dnia 4 lipca 1996 r. w sprawie C-254/95 P Parlament przeciwko Innamorati, Rec. s. I-3423, pkt 28.

63 Ponadto, chociaż prawdą jest, jak podnosi Komisja, że testy wstępne były sprawdzane przez komputer i że tym samym sprawdzanie to jest oparte na procedurze zautomatyzowanej niepozostawiającej miejsca na subiektywną ocenę, niemniej jednak przeprowadzenie tej procedury zautomatyzowanej wymagało podjęcia decyzji merytorycznych w zakresie, w jakim „komitet doradczy", wspomniany w pkt 26 niniejszego wyroku, z jednej strony ustalił poziom trudności dla pytań wielokrotnego wyboru występujących w testach wstępnych i z drugiej strony usunął niektóre pytania, jak wskazano w tymże pkt 26. Są to wyraźnie zadania należące zwykle do obowiązków komisji konkursowej.

64 Co się tyczy ponadto powołania się przez Komisję na wyrok w sprawie Falcone, należy stwierdzić, iż nie jest ono zasadne. W tym wyroku sąd zasadniczo uznał uprawnienia dyskrecjonalne organu powołującego w zakresie ogłoszenia, jak ma to miejsce w niniejszej sprawie, konkursu obejmującego dwa odrębne etapy, tzn. pierwszy etap preselekcyjny, oparty na pytaniach wielokrotnego wyboru, oraz drugi etap – konkurs właściwy, do którego przejście uzależnione było od pomyślnego zaliczenia pierwszego etapu i do którego przechodziła ograniczona liczba kandydatów. Wywody rozwinięte w niniejszym wyroku w żaden sposób nie podają w wątpliwość takich uprawnień organu powołującego. Badana kwestia dotyczy ustalenia, czy pierwszy etap konkursu, taki jak przywołany w wyroku w sprawie Falcone lub omawiany w niniejszej sprawie, może być zorganizowany i przeprowadzony wyłącznie przez EPSO i całkowicie bez udziału komisji konkursowej. Nie tylko należy wskazać, że ta kwestia nie została poruszona w wyroku w sprawie Falcone, ale ponadto warto przypomnieć, że w tej sprawie komisja konkursowa nadzorowała i kontrolowała przebieg całości egzaminów konkursu, tj. również egzaminy z pierwszego etapu. Należy również dodać, co przyznała Komisja na rozprawie, że zgodnie z przepisami obowiązującymi przed ustanowieniem EPSO przeprowadzenie testów preselekcyjnych, podobnych do testów wstępnych omawianych w niniejszej sprawie, powierzone było wyłącznie komisji konkursowej.

65 Z powyższych wywodów wynika, że skarżący nie został dopuszczony do drugiego etapu konkursu po zakończeniu postępowania prowadzonego przez nieuprawniony organ i decyzją podjętą przez ten sam organ. Wobec powyższego należy stwierdzić nieważność tej decyzji.

66 Można by orzec inaczej wyłącznie w sytuacji, gdyby EPSO lub „komitet doradczy", wspomniany w pkt 26 niniejszego wyroku, mogły zostać uznane za „komisje konkursowe" w rozumieniu regulaminu pracowniczego. Wyraźnie jednak nie mamy do czynienia z takim przypadkiem.

67 W istocie, jak przyznaje sama Komisja w pkt 4 odpowiedzi na skargę, komisja konkursowa spornego konkursu została powołana, a nazwiska jej członków zostały ujawnione piętnaście dni przed datą rozpoczęcia egzaminów pisemnych. Jednakże, jak utrzymuje Komisja, ta komisja konkursowa rozpoczęła swą działalność dopiero na drugim etapie konkursu, ponieważ to EPSO zorganizowało i nadzorowało testy wstępne, „w ramach których komisja konkursowa nie odgrywała żadnej roli".

68 Ponadto zarówno liczne zadania (w szczególności w zakresie doradztwa i pomocy instytucjom) powierzone EPSO, jak i jego skład (zarząd składający się wyłącznie z członków powołanych przez instytucje i trzech przedstawicieli personelu mających statut obserwatorów), sprzeciwiają się wszelkiej próbie utożsamiania EPSO z komisją konkursową, która podporządkowana jest zasadzie parytetu i która jest powołana dla każdego konkursu z dokładnie określonym zadaniem jego przeprowadzenia.

69 Wreszcie Komisja nie tylko nigdy nie twierdziła, że EPSO i „komitet doradczy", wspomniany w pkt 26 niniejszego wyroku, pełnią funkcje komisji konkursowej lub że są tożsame z komisją, ale wręcz przeciwnie, co się tyczy „komitetu doradczego", wyraźnie temu zaprzeczyła w swoim piśmie z dnia 24 listopada 2009 r. w odpowiedzi na środki organizacji postępowania, wspomniane w pkt 33 niniejszego wyroku.

70 Z powyższego wynika, że wobec braku zmian regulaminu pracowniczego, przyznającego wyraźnie EPSO uprawnienia spoczywające dotychczas na komisji konkursowej, EPSO nie posiada uprawnień do wykonywania takich zadań, a w szczególności, w zakresie naboru urzędników, zadań związanych z ustalaniem treści egzaminów i ich sprawdzaniem, w tym egzaminów w formie testów zawierających pytania wielokrotnego wyboru, mających na celu dokonanie oceny zdolności rozumowania werbalnego i numerycznego i/lub wiedzy ogólnej i wiedzy na temat Unii Europejskiej, nawet wówczas, gdy testy te są określane mianem testów „dopuszczających" kandydatów do egzaminów pisemnych i ustnych w konkursie. Stwierdzenie to jest tym bardziej zasadne, jeżeli, jak w niniejszej sprawie, liczba kandydatów dopuszczonych do egzaminów pisemnych w konkursie stanowi wyłącznie niewielki odsetek kandydatów biorących udział w etapie wstępnym.

71 Ponadto, o ile prawdą jest, że wraz z rozszerzeniem Unii i wzrostem liczby kandydatów przystępujących do konkursów związanych z naborem urzędników, obciążenie pracą komisji konkursowych znacząco wzrosło, o tyle dodatkowa praca, jaką stanowiłoby dla komisji konkursowej czuwanie nad przebiegiem testów wstępnych i ich kontrola na pierwszym etapie konkursu, nawet gdyby dostęp do tych egzaminów miała ostatecznie ograniczona liczba kandydatów, przedstawia bardzo niewielki nakład pracy w porównaniu z jej ogromem w przypadku egzaminów pisemnych i ustnych.

72 Uwzględniając powyższe, należy stwierdzić nieważność zaskarżonych decyzji.

W przedmiocie dopuszczalności żądań mających na celu stwierdzenie nieważności wszystkich aktów związanych z tymi decyzjami

73 Żądania te należy odrzucić jako niedopuszczalne, ponieważ ograniczają się do nieprecyzyjnego odesłania do decyzji EPSO, które nie dają się zidentyfikować (zob. podobnie postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 marca 1993 r. w sprawie T-72/92 Benzler przeciwko Komisji, Rec. s. II-347, pkt 16, 18, 19). Do Komisji należy wyciągnięcie wniosków ze stwierdzenia przez Sąd nieważności zaskarżonych decyzji i cofnięcie jakiegokolwiek aktu z nimi związanego, przy czym obowiązek takiego cofnięcia wynika z art. 233 WE.

W przedmiocie kosztów

74 Zgodnie z art. 87 § 1 regulaminu postępowania, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów rozdziału ósmego tytułu drugiego tego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania, jeżeli wymagają tego względy słuszności, Sąd może zdecydować, że strona przegrywająca sprawę zostanie obciążona tylko częścią kosztów, a nawet że nie zostanie nimi obciążona w ogóle. Na mocy art. 89 § 4 tego regulaminu interwenient ponosi własne koszty.

75 Z powyższego uzasadnienia wynika, że Komisja sprawę przegrała. Ponadto skarżący wyraźnie podniósł żądanie obciążenia strony pozwanej kosztami. Ponieważ okoliczności sprawy nie uzasadniają zastosowania przepisów art. 87 § 2 regulaminu postępowania, Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania. Co się tyczy EIOD, interwenienta, należy orzec, że ponosi on własne koszty.

Z powyższych względów

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ (pierwsza izba)

orzeka, co następuje:

1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr z dnia 31 maja 2007 r. i z dnia 6 grudnia 2007 r. wykluczających D. Pachtitisa z listy 110 kandydatów, którzy uzyskali najlepsze wyniki na testach wstępnych w konkursie otwartym EPSO/AD/77/06.

2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez D. Pachtitisa.

3) Europejski Inspektor Ochrony Danych, interwenient, ponosi własne koszty.

Gervasoni Tagaras Kreppel

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 15 czerwca 2010 r.

Sekretarz
W. Hakenberg

Prezes drugiej izby
H. Tagaras